

lige internationale organisationer i deres virksomhed tager fornødent hensyn til de beskæftigelsesmæssige aspekter. ILO's rolle vil først og fremmest være at søge interessen for og støtten til beskæftigelsesfremmende politik opretholdt. En anden vigtig opgave vil være at søge gennemført forskning, der har praktisk betydning ved gennemførelse af en sådan politik. Videre skal der gives højere prioritet til organisationens tekniske bistandsprogram.

Konferencen tiltrådte det synspunkt, at der skal gives højst prioritet til udviklingslandenes problemer. Imidlertid har industrilandene visse beskæftigelsesmæssige problemer, som man må have opmærksomheden henvendt på. Rapporten anfører således bl. a. betydningen af virkningerne på beskæftigelsen ved gennemførelse af en liberalisering af handelspolitikken. Endvidere påpeges problemerne i forbindelse med beskæftigelsen af særlige grupper på arbejdsmarkedet, såsom kvinder, ældre og handicappede arbejdere.

5. Beskyttelse af arbejderrepræsentanter i en virksomhed samt lettelser med hensyn til gennemførelsen af deres opgaver.

(2. behandling)

1. behandling af dette emne fandt sted på arbejdskonferencen 1970. Den rapport, som arbejdsbureauet havde udarbejdet til 2. behandlingen, indeholdt forslag til en henstilling, der byggede på konklusioner, vedtaget på 1970-konferencen og ændret under hensyn til de forskellige regeringers bemærkninger hertil. Denne reviderede tekst blev af den konferencekomité, der blev nedsat til behandling af dette emne, godtaget som udgangspunkt for behandlingen. Departementschef *G. Colm* blev valgt til formand for komitéen.

Generaldebatten i komitéen var forholdsvis kort; der var delte meninger om, hvorvidt man kun skulle vedtage en henstilling, som besluttet det foregående år, eller om man også skulle vedtage en konvention. Efter at arbejdsgiver- og fagforeningsgrupperne i komitéen var nået til enighed om indholdet i de to instrumenter, enedes komitéen om i princippet at vedtage såvel en konvention som en henstilling.

I konventionen bestemmes det, at arbejderrepræsentanter i en virksomhed skal nyde effektiv beskyttelse mod skadelige foranstaltninger, herunder afskedigelse, begrundet i deres funktion som repræsentant for arbejderne eller i medlemskab af fagforening eller deltagelse i fagforeningsvirksomhed. Denne beskyttelse gælder dog kun, såfremt de overholder gældende lovgivning, kollektive overenskomster eller andre overenskomstmæssige ordninger.

Ifølge konventionen betyder arbejderrepræsentanter, både fagforeningsrepræsentanter, d.v.s. repræsentanter, der udpeges eller vælges af fagforeninger eller af fagforeningsmedlemmer og valgte repræsentanter, d.v.s. repræsentanter, der er frit valgt af virksomhedens arbejdere i overensstemmelse med vedkommende lands lovgivning, administrative bestemmelser eller kollektive overenskomster, og hvis opgaver ikke omfatter områder, der i vedkommende land udelukkende varetages af fagforeningerne.

Udover den nævnte beskyttelse skal der efter konventionen gives arbejderrepræsentanterne adgang til at varetage deres opgaver hurtigt og effektivt under hensyn til eksisterende ordninger mellem arbejdere og arbejdsgivere i vedkommende land, den pågældende virksomheds størrelse og særlige forhold, ligesom det forudsættes, at virksomhedens produktivitet ikke herved lider skade.

Hvilke kategorier af arbejderrepræsentanter, der skal være omfattet af konventionens bestemmelser, kan fastsættes ved lov eller administrative bestemmelser, kollektive overenskomster, voldgiftskendelser eller retsafgørelser. I komitéens rapport er det antydnet, at lovgivningsmæssige skridt ikke skulle være nødvendige, hvis eksisterende ordninger, herunder kollektive overenskomster, sikrer, at konventionens bestemmelser kan opfyldes.

I henstillingen gives detaljerede bestemmelser med hensyn til de former for beskyttelse og faciliteter, der bør ydes arbejderrepræsentanterne.

Med hensyn til foranstaltninger til beskyttelse peges der således på, at der bør fastsættes regler vedrørende den nærmere afgrænsning af de årsager, der kan begrunde opsigelse af arbejderrepræsentanter, om et uafhængigt eller fælles organ, hvis accept